

SaferInternet4Kids.gr

WWW

ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Πείραγμα ή εκφοβισμός;

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Πείραγμα ή εκφοβισμός; Μαθαίνω να ξεχωρίζω και να υποστηρίζω

Ηλικιακή ομάδα: Μαθητές/τριες Δ', Ε', ΣΤ' Δημοτικού

Διάρκεια: 2 διδακτικές ώρες

Σκοπός

Ο γενικός σκοπός του μαθήματος είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες να αναπτύξουν κατανόηση και ευαισθησία σχετικά με τον διαδικτυακό εκφοβισμό, ώστε να μπορούν να αναγνωρίζουν επιβλαβείς συμπεριφορές στο διαδίκτυο, να σέβονται τα συναισθήματα των άλλων και να αναλαμβάνουν υπεύθυνες δράσεις για να προστατεύσουν τον εαυτό τους και να υποστηρίξουν τους συμμαθητές τους.

Μαθησιακοί Στόχοι

Οι μαθητές/τριες θα μπορούν να:

1. κατανοούν τι είναι ο διαδικτυακός εκφοβισμός,
2. ξεχωρίζουν πότε μια online συμπεριφορά είναι «πείραγμα» και πότε «εκφοβισμός»,
3. αναγνωρίζουν πώς νιώθει αυτός που δέχεται εκφοβισμό,
4. διακρίνουν πότε πρέπει να μιλούν σε έναν ενήλικα,
5. αναπτύξουν την ενσυναίσθησή τους ώστε να μπορούν να υποστηρίξουν έναν συμμαθητή/ μια συμμαθήτριά τους.

Αφόρμηση (5 λεπτά)

Ο/Η εκπαιδευτικός ξεκινάει με ένα σύντομο παιχνίδι που συνδέει τα παιδιά βιοματικά με το διαδίκτυο.

Ο/Η εκπαιδευτικός ζητά από τα παιδιά να σηκωθούν και να σταθούν σε μια γραμμή. Εξηγεί στους μαθητές και στις μαθήτριες ότι θα ακούσουν μερικές συνηθισμένες καταστάσεις που μπορεί να συμβούν στο διαδίκτυο.

⇒ Αν η κατάσταση έχει συμβεί και στους ίδιους, κάνουν ένα μικρό βήμα μπροστά.

⇒ Αν δεν τους έχει συμβεί, μένουν στη θέση τους.

Παραδείγματα:

- «Έχεις στείλει μήνυμα σε ομαδικό chat.»
- «Έχεις παίξει online παιχνίδι με φίλους.»
- «Έχεις λάβει μήνυμα από κάποιον που δεν γνωρίζεις καλά.»
- «Έχεις δει κάποιον να κοροϊδεύει άλλον στο διαδίκτυο.»
- «Έχεις δει κάτι στο διαδίκτυο που σε έκανε να νιώσεις άβολα.»

Ο/Η εκπαιδευτικός μέσω αυτής της δραστηριότητας επιδιώκει:

- να δημιουργήσει άμεση σύνδεση με την καθημερινότητα των παιδιών,
- να αναδείξει ότι κάποια πράγματα που συμβαίνουν συχνά, αξίζουν συζήτηση.

Δραστηριότητα Αναγνώρισης

Τι είναι και τι δεν είναι διαδικτυακός εκφοβισμός; (15 λεπτά)

Ο/Η εκπαιδευτικός χωρίζει τα παιδιά σε ομάδες και μοιράζει 5 διαφορετικά σενάρια (Παράρτημα). Ζητά από τα παιδιά να αποφασίσουν αν είναι πείραγμα ή διαδικτυακός εκφοβισμός.

⇒ **Πείραγμα** (συμβαίνει μία φορά, χωρίς πρόθεση να πληγώσει κάποιον/α)

⇒ **Διαδικτυακός εκφοβισμός** (επίμονη, επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά που στόχο έχει να πληγώσει)

Εξηγεί στα παιδιά τι είναι το καθένα και γράφει στον πίνακα τα βασικά κριτήρια του διαδικτυακού εκφοβισμού:

- **Επαναληψιμότητα**
- **Σκοπός βλάβης**
- **Ανισορροπία δύναμης** (π.χ. τρία άτομα εναντίον ενός)
- **Απειλές ή ψυχολογική πίεση**

Ακολουθεί παρουσίαση των σεναρίων και των απόψεων των παιδιών.

Σενάριο 1

Η Σοφία ανεβάζει μια φωτογραφία από το σκυλάκι της. Ένας συμμαθητής βάζει κάτω από τη φωτογραφία ένα εμοji που κλαίει από τα γέλια. Η Σοφία στενοχωριέται, αλλά το παιδί που το έγραψε της λέει ότι απλώς έκανε πλάκα.

Τι είναι; Πείραγμα ή διαδικτυακός εκφοβισμός;

Η κατάσταση σε αυτό το σενάριο είναι οριακή καθώς ο σκοπός μπορεί να μην ήταν ο εκφοβισμός όμως η Σοφία πληγώθηκε. Ο/Η εκπαιδευτικός ζητά από τους μαθητές να περιγράψουν πρώτα το συναίσθημα της Σοφίας (λ.χ. «στενοχώρια», «ντροπή», «αμηχανία»). Με αυτόν τον τρόπο αναπτύσσεται ενσυναίσθηση. Κατευθύνει τα παιδιά να εξετάσουν αν έγινε μία φορά ή αν επαναλαμβάνεται για να αναγνωρίσουν ότι η επαναληψιμότητα είναι βασικό κριτήριο εκφοβισμού. Ζητά να σκεφτούν τι πρόθεση μπορεί να είχε ο συμμαθητής αλλά εξηγεί ότι δίνουμε μεγάλη σημασία και στο αποτέλεσμα, όχι μόνο στην πρόθεση. Καθοδηγεί τα παιδιά να αναρωτηθούν αν το εμοji είχε ως αποτέλεσμα να πληγώσει τη Σοφία και ότι ακόμη κι ένα «αστείο» μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες. Ζητά να σκεφτούν τι θα μπορούσαν να κάνουν τα ίδια τα παιδιά σε μια τέτοια περίπτωση π.χ. να μιλήσουν με ήρεμο τρόπο, να εξηγήσουν ότι στενοχωρήθηκαν, να ζητήσουν βοήθεια αν συνεχιστεί. Κλείνει τη συζήτηση τονίζοντας ότι μια μεμονωμένη συμπεριφορά μπορεί να είναι πείραγμα, αλλά αν επαναλαμβάνεται ή αν προκαλεί έντονη στενοχώρια, τότε μπορεί να γίνει εκφοβισμός.

Σενάριο 2

Ο Μάκης στέλνει σε ομαδικό chat ένα αστείο αυτοκολλητάκι (sticker) στον Γιώργο επειδή μπέρδεψε μια λέξη. Ο Γιώργος γελάει στην αρχή. Όμως στη συνέχεια τρεις συμμαθητές αρχίζουν να του στέλνουν συνεχώς το ίδιο sticker κάθε φορά που γράφει κάτι.

Τι είναι; Πείραγμα ή διαδικτυακός εκφοβισμός;

Πρόκειται για διαδικτυακό εκφοβισμό, επειδή έχει επαναληψιμότητα, ανισορροπία δύναμης και πληγώνει τα αισθήματά του.

Η κατάσταση σε αυτό το σενάριο δείχνει να ξεκινά ως αστείο, αφού ο Γιώργος γελάει στην αρχή, όμως στη συνέχεια αλλάζει, καθώς τρεις συμμαθητές αρχίζουν να του στέλνουν συνεχώς το ίδιο sticker. Ο/Η εκπαιδευτικός ζητά από τους μαθητές να περιγράψουν πρώτα το συναίσθημα του Γιώργου (λ.χ. «στενοχώρια», «πίεση», «αμηχανία», «ντροπή»), ώστε να αναπτυχθεί ενσυναίσθηση. Κατευθύνει τα παιδιά να εξετάσουν αν η συμπεριφορά έγινε μία φορά ή αν επαναλαμβάνεται, ώστε να αναγνωρίσουν ότι η επαναληψιμότητα αποτελεί βασικό κριτήριο εκφοβισμού. Ζητά να σκεφτούν αν αλλάζει κάτι όταν συμμετέχουν πολλοί συμμαθητές μαζί και εξηγεί ότι η ανισορροπία δύναμης (πολλοί εναντίον ενός) μπορεί να κάνει το παιδί να νιώθει περισσότερο άβολα ή εκτεθειμένο.

Στη συνέχεια, ζητά από τους μαθητές να σκεφτούν τι πρόθεση μπορεί να είχαν οι συμμαθητές που έστειλαν τα stickers, αλλά εξηγεί ότι μεγάλη σημασία έχει και το αποτέλεσμα: ακόμη κι ένα αστείο που ξεκίνησε αθώα μπορεί να πληγώσει συναισθήματα όταν επαναλαμβάνεται.

Ο/Η εκπαιδευτικός καθοδηγεί τα παιδιά να σκεφτούν τι θα μπορούσαν να κάνουν σε μια τέτοια περίπτωση, π.χ. να πουν με ήρεμο τρόπο πως αυτό τα στενοχωρεί, να ζητήσουν να σταματήσει η συμπεριφορά, να ζητήσουν βοήθεια από φίλο ή ενήλικα εάν η κατάσταση συνεχίζεται.

Κλείνει τη συζήτηση τονίζοντας ότι το αρχικό πείραγμα μπορεί να εξελιχθεί σε διαδικτυακό εκφοβισμό όταν επαναλαμβάνεται, όταν συμμετέχουν πολλοί εις βάρος ενός παιδιού ή όταν το αποτέλεσμα είναι να νιώσει το παιδί έντονη στενοχώρια, πίεση ή ντροπή.

Σενάριο 3

Τρία παιδιά μιλούν σε ομαδικό chat και χρησιμοποιούν μια φράση που μόνο εκείνα γνωρίζουν (ένα “inside joke”). Κάθε φορά που γράφει μήνυμα ο Δημήτρης, εκείνοι απαντούν με τη φράση και γελούν μεταξύ τους. Ο Δημήτρης αρχίζει να σκέφτεται ότι ίσως τον κοροϊδεύουν, αλλά τα παιδιά λένε ότι «δεν το εννοούσαν έτσι».

Τι είναι; Πείραγμα ή διαδικτυακός εκφοβισμός;

Η κατάσταση είναι στη γκρίζα ζώνη, γιατί μπορεί να μην υπάρχει πρόθεση εκφοβισμού, όμως ο Δημήτρης νιώθει ότι γελούν εις βάρος του.

Ο/Η εκπαιδευτικός ζητά από τους μαθητές να περιγράψουν πώς μπορεί να νιώθει ο Δημήτρης (π.χ. «μπερδεμένος», «εκτός ομάδας», «ανασφαλής»), ώστε να αναπτυχθεί ενσυναίσθηση.

Κατευθύνει τα παιδιά να εξετάσουν αν η συμπεριφορά επαναλαμβάνεται και αν υπάρχει ομάδα εναντίον ενός, για να αναγνωρίσουν ότι αυτά είναι στοιχεία που μπορεί να οδηγήσουν σε εκφοβισμό.

Στη συνέχεια, ζητά από τους μαθητές να σκεφτούν αν το αστείο αυτό είναι ξεκάθαρο για όλους ή αν αποκλείει κάποιον, τονίζοντας ότι ένα “inside joke” μπορεί να πληγώσει όταν γίνεται μπροστά σε κάποιον που δεν το καταλαβαίνει.

Οδηγεί τα παιδιά να συζητήσουν τι θα μπορούσαν να κάνουν: να εξηγήσουν το αστείο, να σταματήσουν να το χρησιμοποιούν όταν κάποιος νιώθει άσχημα ή να συμπεριλάβουν και τον Δημήτρη.

Κλείνει λέγοντας ότι η κατάσταση μπορεί να είναι πείραγμα, αλλά αν ο Δημήτρης αισθάνεται διαρκώς αποκλεισμένος ή αν το μοτίβο συνεχιστεί, τότε μπορεί να εξελιχθεί σε εκφοβισμό.

Σενάριο 4

Ο Κώστας στέλνει στη φίλη του την Άννα ένα αστείο meme με μια γάτα που «τραγουδάει», επειδή ξέρει ότι η Άννα αγαπάει τις γάτες και συχνά του στέλνει τέτοια βιντεάκια.

Η Άννα γελάει και του στέλνει κι εκείνη ένα αστείο emoji πίσω.

Μετά συνεχίζουν να μιλούν κανονικά.

Τι είναι; Πείραγμα ή διαδικτυακός εκφοβισμός;

Το περιστατικό είναι πείραγμα, επειδή και τα δύο παιδιά το αντιμετώπισαν ως αστείο και κανείς δεν ένιωθε άσχημα.

Σενάριο 5

Ο Μιχάλης δημοσιεύει βίντεο όπου παίζει ένα δύσκολο επίπεδο σε παιχνίδι.

Η Εύα σχολιάζει: «Μμμ... δεν είσαι και τόσο καλή περίπτωση στα games»

Ο Μιχάλης στενοχωριέται, αλλά η Εύα λέει ότι απλώς σχολιάζει «με χιούμορ το παιχνίδι».

Τι είναι; Πείραγμα ή διαδικτυακός εκφοβισμός;

Η κατάσταση είναι οριακή, γιατί το μήνυμα μπορεί να θεωρηθεί απλό πείραγμα για το παιχνίδι, αλλά μπορεί και να πληγώσει.

Ο/Η εκπαιδευτικός ζητά από τα παιδιά να περιγράψουν το συναίσθημα του Μιχάλη (π.χ. «ντροπή», «απογοήτευση», «αμηχανία»), ώστε να αναπτυχθεί ενσυναίσθηση.

Κατευθύνει τους μαθητές να εξετάσουν αν αυτό το σχόλιο είναι μεμονωμένο ή αν η Εύα κάνει παρόμοια σχόλια συχνά, τονίζοντας ότι η επαναληψιμότητα είναι βασικό κριτήριο εκφοβισμού.

Στη συνέχεια, ζητά από τα παιδιά να σκεφτούν αν το emoji αλλάζει τον τόνο και αν μπορεί να κάνει ένα σχόλιο πιο ειρωνικό. Εξηγεί ότι στο διαδίκτυο η πρόθεση δεν φαίνεται πάντα ξεκάθαρα και ότι δίνουμε μεγάλη σημασία στο αποτέλεσμα: αν το άλλο παιδί πληγώνεται, χρειάζεται να το λάβουμε υπόψη.

Οδηγεί τη συζήτηση στο τι θα μπορούσαν να κάνουν οι μαθητές σε τέτοια περίπτωση: να εξηγήσουν ότι το σχόλιο τους πείραξε, να ζητήσουν να σταματήσει, ή να μιλήσουν σε ενήλικα αν αυτά τα σχόλια είναι συνεχόμενα ή ταπεινωτικά.

Κλείνει τονίζοντας ότι ένα και μόνο σχόλιο μπορεί να είναι πείραγμα, αλλά αν γίνεται συχνά ή αν έχει ως αποτέλεσμα το παιδί να νιώθει μειωμένο, τότε μπορεί να αποτελέσει μορφή εκφοβισμού.

Ο/Η εκπαιδευτικός ενθαρρύνει τους μαθητές να έχουν θάρρος να μιλούν όταν βλέπουν κάτι άδικο και να στηρίζουν όποιον ή όποια φαίνεται να δυσκολεύεται. Εξηγεί ότι αυτή η ενότητα θα τους βοηθήσει στην επόμενη δραστηριότητα, όπου θα μάθουν πώς μπορούν να υποστηρίξουν έναν φίλο που νιώθει άσχημα στο διαδίκτυο.

Δραστηριότητα - Έλα στη θέση μου (25')

Ο/Η εκπαιδευτικός χωρίζει τους μαθητές και τις μαθήτριες σε μικρές ομάδες ατόμων και παρουσιάζει τρία διαφορετικά σενάρια διαδικτυακών καταστάσεων. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει αρκετός χρόνος μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο ένα σενάριο. Κάθε ομάδα επιλέγει ένα από αυτά και καλείται να το αποδώσει με έναν σύντομο αυτοσχεδιασμό, παίρνοντας τους ρόλους που περιγράφονται.

Σενάριο 1

Ένα παιδί ανακαλύπτει ότι οι φίλοι του έφτιαξαν νέα ομάδα στο chat και συζητούν εκεί χωρίς να του πουν.

Ρόλοι

- ⇒ Παιδί που αποκλείστηκε.
- ⇒ Δύο συμμαθητές που έφτιαξαν το chat.
- ⇒ Παρατηρητής που βλέπει και προβληματίζεται.

Κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας, ο/η εκπαιδευτικός παρακολουθεί ώστε οι μαθητές να αποδώσουν όχι μόνο τα λόγια, αλλά και τη σιωπηλή στιγμή της ανακάλυψης, το συναίσθημα που γεννιέται στο παιδί που αποκλείστηκε, καθώς και το εσωτερικό δίλημμα του παρατηρητή: να μείνει αμέτοχος ή να στηρίξει το παιδί που νιώθει άσχημα.

Όταν ολοκληρωθεί ο αυτοσχεδιασμός, ο/η εκπαιδευτικός ξεκινά τη συζήτηση στην τάξη. Ξεκινά ζητώντας από τους μαθητές να περιγράψουν τα συναισθήματα που παρατήρησαν στους ρόλους. Μέσα από αυτή την ανασκόπηση αναδεικνύεται πως το παιδί που αποκλείστηκε μπορεί να νιώθει αμηχανία, στενοχώρια ή απόρριψη, ενώ οι συμμαθητές που δημιούργησαν το chat ίσως να μην είχαν πλήρη επίγνωση ότι η πράξη τους πληγώνει κάποιον. Ο/Η εκπαιδευτικός βοηθά επίσης τον «παρατηρητή» να εκφράσει αν αισθάνθηκε ότι έπρεπε να επέμβει ή αν δυσκολεύτηκε να πάρει θέση.

Στη συνέχεια η συζήτηση στρέφεται στο πώς μια φαινομενικά μικρή πράξη μπορεί να δημιουργήσει έντονα συναισθήματα και στη σημασία του αποκλεισμού στις διαδικτυακές αλληλεπιδράσεις. Ο/Η εκπαιδευτικός ενθαρρύνει τους μαθητές και τις μαθήτριες να εξετάσουν αν η συμπεριφορά που περιγράφεται στο σενάριο ήταν μεμονωμένη ή επαναλαμβανόμενη, καθώς και τι θα σήμαινε αν συμμετείχαν περισσότερα παιδιά εναντίον ενός.

Η κουβέντα συνεχίζεται γύρω από τον ρόλο του παρατηρητή. Ο/Η εκπαιδευτικός ενθαρρύνει τα παιδιά να σκεφτούν τι μπορεί να κάνει κάποιος που βλέπει μια άδικη συμπεριφορά, πόσο σημαντικό είναι να στηρίζουν τον συμμαθητή που νιώθει άσχημα και πώς ακόμη και μια μικρή πράξη καλής διάθεσης μπορεί να αλλάξει μια δύσκολη στιγμή.

Η δραστηριότητα ολοκληρώνεται με το συμπέρασμα ότι ο αποκλεισμός, ειδικά όταν γίνεται επαναλαμβανόμενα ή από περισσότερα άτομα, μπορεί να πληγώσει ιδιαίτερα τα συναισθήματά μας. Ο/Η εκπαιδευτικός τονίζει ότι σε τέτοιες περιπτώσεις είναι σημαντικό τα παιδιά να μιλούν σε έναν ενήλικα και ότι ο σκοπός της δραστηριότητας ήταν να κατανοήσουν καλύτερα πώς νιώθουν οι άλλοι και πώς οι ίδιοι μπορούν να βοηθήσουν.

Σενάριο 2

Ένα παιδί βρίσκει στο TikTok/Instagram φωτογραφία του που ανέβηκε χωρίς άδεια. Τα σχόλια είναι ειρωνικά.

Ρόλοι

- ⇒ Το παιδί στη φωτογραφία.
- ⇒ Το παιδί που ανέβασε το υλικό.
- ⇒ Δύο φίλοι που βλέπουν τα σχόλια.

Ο/Η εκπαιδευτικός αφήνει τις ομάδες να αποδώσουν την κατάσταση με μικρό αυτοσχεδιασμό, δίνοντας έμφαση σε τρεις στιγμές:

1. τη στιγμή που το παιδί βλέπει τυχαία τη φωτογραφία στο διαδίκτυο,
2. την αντίδραση του παιδιού που την ανέβασε όταν αντιλαμβάνεται ότι η πράξη του προκάλεσε στενοχώρια,
3. τη θέση των δύο φίλων που παρακολουθούν την κατάσταση και προβληματίζονται αν πρέπει να επέμβουν.

Κατά την παρουσίαση, ο/η εκπαιδευτικός ζητάει από τα παιδιά να παρατηρήσουν με ποιο τρόπο αποδίδονται τα συναισθήματα: το σοκ, τη ντροπή ή τον θυμό του παιδιού που βλέπει τον εαυτό του εκτεθειμένο online, την αμηχανία ή την άγνοια του παιδιού που ανήρτησε τη φωτογραφία χωρίς να σκεφτεί τις συνέπειες και την ανασφάλεια των φίλων, που δεν ξέρουν αν πρέπει να πουν κάτι, να το αγνοήσουν ή να στηρίξουν.

Σενάριο 3

Σε ομαδικό chat (π.χ. TikTok/Instagram/παιχνίδι), ένα παιδί αργά τη νύχτα γίνεται στόχος δημόσιου απειλητικού μηνύματος. «Φύγε από την ομάδα, διαφορετικά θα έχουμε κακά ξεμπερδέματα. Και μην τολμήσεις να το πεις στους γονείς σου.»

Όταν ολοκληρωθεί ο αυτοσχεδιασμός, ο/η εκπαιδευτικός ξεκινά συζήτηση ρωτώντας τα παιδιά πώς πίστευαν ότι ένωσε το παιδί που έλαβε τα μηνύματα. Οι μαθητές συνήθως αναφέρουν συναισθήματα όπως φόβος, άγχος, ανασφάλεια, ντροπή ή πίεση. Στη συνέχεια η κουβέντα στρέφεται στον ρόλο του αποστολέα και στο πώς ένα μήνυμα μπορεί να προκαλέσει τέτοιο ψυχολογικό βάρος, ακόμη κι αν δεν περιέχει βρισιές. Ο/Η εκπαιδευτικός εξηγεί ότι το «μην το πεις στους γονείς σου» είναι μια μορφή πίεσης ή εκβιασμού που δεν είναι ποτέ αποδεκτή.

Η δραστηριότητα ολοκληρώνεται με έμφαση στην ασφάλεια: ο/η εκπαιδευτικός εξηγεί ότι κανένα παιδί δεν πρέπει να κρατά μέσα του τέτοιου είδους μηνύματα και ότι το σωστό είναι πάντα να μιλά σε έναν ενήλικα – γονέα, δάσκαλο ή άλλο υπεύθυνο. Τονίζει επίσης ότι οι φίλοι έχουν δύναμη: μπορούν να παρατηρήσουν, να στηρίξουν και να βοηθήσουν κάποιον να μην μείνει μόνος του σε μια δύσκολη στιγμή.

Συζήτηση – Πότε μιλάμε σε ενήλικα; (5 λεπτά)

Ο/η εκπαιδευτικός καθοδηγεί συζήτηση μετά από όλες τις σκηνές, με στόχο τα παιδιά να καταλήξουν σε κανόνες.

Κοινά συμπεράσματα που πρέπει να αναδυθούν

- ⇒ Μιλάμε σε ενήλικα όταν υπάρχει φόβος, απειλή, ντροπή, πίεση ή κάτι γίνεται ξανά και ξανά.
- ⇒ Μιλάμε όταν ανεβαίνει βίντεο ή φωτογραφία χωρίς άδεια.
- ⇒ Μιλάμε όταν υπάρχουν απειλές ή μυστικά που αγχώνουν.
- ⇒ Μιλάμε όταν κάποιος αποκλείεται συστηματικά.

Κλείσιμο – Πώς υποστηρίζουμε ένα παιδί; (5 λεπτά)

Ο/η εκπαιδευτικός ζητά από τα παιδιά να προτείνουν πρακτικούς τρόπους υποστήριξης ενός φίλου.

Τρόποι υποστήριξης που πρέπει να αναγνωρίσουν τα παιδιά:

- ⇒ Να ακούσουν τον φίλο τους χωρίς να τον κρίνουν.
- ⇒ Να του δείξουν ότι δεν είναι μόνος/η.
- ⇒ Να τον ενθαρρύνουν να μιλήσει με ενήλικα.
- ⇒ Να του πουν ότι κανείς δεν αξίζει να τον κοροϊδεύουν.
- ⇒ Να είναι κοντά του στο διάλειμμα και στο μάθημα.
- ⇒ Να τον υπερασπιστούν αν δουν άδικη συμπεριφορά.

Στο τέλος του μαθήματος, ο/η εκπαιδευτικός συγκεντρώνει ξανά όλα τα παιδιά σε κύκλο.

Υπενθυμίζει με απλό τρόπο ότι όλοι μπορούν να κάνουν το διαδίκτυο πιο ασφαλές μέρος – όχι μόνο για τον εαυτό τους αλλά και για τους άλλους. Τονίζει ότι οι μικρές καθημερινές πράξεις καλοσύνης, η ενσυναίσθηση, το θάρρος να μοιράζονται όσα τους ανησυχούν και η διάθεση να στηρίξουν έναν φίλο κάνουν τη μεγαλύτερη διαφορά. Κλείνει λέγοντας ότι κάθε παιδί αξίζει να νιώθει ασφαλές, αποδεκτό και σεβαστό — και ότι η τάξη τους μπορεί να γίνει ένα δυνατό παράδειγμα σεβασμού και υποστήριξης, τόσο μέσα στο σχολείο όσο και στο διαδίκτυο.

Οι λέξεις έχουν δύναμη
και μπορούμε να τις
χρησιμοποιούμε για καλό!

SaferInternet4Kids.gr
ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Την αποκλειστική ευθύνη της παρούσας έκδοσης φέρει ο συγγραφέας της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν φέρει καμία ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των περιεχομένων σ' αυτήν πληροφοριών.»